ఆర్. పతున్నసాల్ అలీహీతన్ మొదలైనవారు .

వర్సెస్.

వి. హెచ్. హాండియన్ మరియు ఇతరులు

మార్చి 26, 1996

[కె. రామస్వామి , ఎస్. పి. భరూచా మరియు

కె. ఎస్. పరిపూర్ణన్ , న్యాయమూర్తులు .]

ప్రజా ప్రాతినిధ్య చట్టం, 1951.

సెక్షన్లు 77, 123(6) – అవినీతి ఆచరణ – ఎన్నికల ఖర్చులు – సరైన ఖాతా స్టేట్ మెంట్ సమర్పించడంలో లోపం – ఎన్నికైన అభ్యర్థి ఎన్నికల ప్రచారంలో రెండు వాహనాలను ఉపయోగించారని మరియు ఒక వాహనంపై మాత్రమే చేసిన ఖర్చులను లెక్కించారని , అతను మరొక వాహనంపై చేసిన ఖర్చులను కూడా చూపించి ఉంటే , ఖర్చులు చట్టం కింద సూచించిన పరిమితిని మించిపోయేవని అతని ఎన్నికను ఎన్నికల పిటిషనర్ సవాలు చేశారు – ఎన్నికల పిటిషన్ ను హైకోర్టు అనుమతించింది మరియు ఎన్నికైన అభ్యర్థి ఎన్నిక రద్దు చేసింది – నిర్ణయించారు , సెక్షన్ 123(6) ప్రకారం ఎన్నికైన అభ్యర్థి అవినీతి ఆచరణ కి పాల్పడినట్లు ఎన్నికల పిటిషనర్ నిరూపించారు – ఎన్నికైన అభ్యర్థి ఫలితాన్ని చెల్లనిదిగా ప్రకటించడం అనేది జోక్యం అవసరమయ్యే చట్టపరమైన లోపం వల్ల దెబ్బతినలేదు.

సంభావ్యతా ఆధిక్యం యొక్క సిద్ధాంతం – వివరించబడింది .

ఎవిడెన్స్ చట్టం , 1872:

సెక్షన్ 3 – వాస్తవం నిరూపించబడింది – వివాదంలో ఉన్న ఒక వాస్తవం స్థాపించబడిందని ఒక నిష్కర్షను పొందడానికి , అటువంటి నిష్కర్షను పొందగలిగే కొన్ని ప్రత్యక్ష భౌతిక వాస్తవాలు లేదా పరిస్థితులు రికార్డులో ఉండాలి – ఒక నిర్దిష్ట కేసులో వాస్తవాలు మరియు పరిస్థితుల నుండి సంభావ్య విలువను అంచనా వేయవచ్చు .

రుజువు చేసే భారం – ఎన్నికల పిటిషన్ లో, ఎన్నికైన అభ్యర్థి అవినీతి ఆచరణకు పాల్పడ్డాడని నిరూపించడానికి ఎన్నికల పిటిషనర్ సాక్ష్యాలను సమర్పించినప్పుడు , సాక్ష్యాలను ఖండించడానికి ఎన్నికైన అభ్యర్థిపై భారం పడుతుంది .

మహారాష్ట్ర స్టేట్ బోర్డ్ ఆఫ్ సెకండరీ అండ్ హై సెకండరీ ఎడ్యుకేషన్ v. కె. ఎస్. గాంధీ అండ్ అదర్స్ , **[1991] 2 ఎస్. సి. సి 716, ప్రస్తావించబడింది .**

సివిల్ అప్పీల్ అధికార పరిధి : సివిల్ అప్పీల్ నంబరు 877/1994 మొదలైనవి .

1991 నాటి ఇ. పి. నం . 1/1991 లో మద్రాసు హైకోర్టు 31.1.94 న ఇచ్చిన తీర్పు మరియు ఉత్తర్వు నుండి .

డి. డి. ఠాకూర్ , అనంత్ పళని, శ్రీమతి మాధవి భట్ , అతుల్ శర్మ ఇ. సి. అగర్వాలా అప్పీలుదారుల తరపున.

ఎస్. శివసుబ్రమణ్యం , ఆర్. మోహన్ , ఆర్. నెడుమారన్ , ఆర్. ఎ. పెరుమాళ్ , వి. జి. ప్రగాశం , ఎ. మరియార్పుతం , శ్రీమతి అరుణ మాథుర్ ప్రతివాదుల తరపున .

కోర్టు ఈ క్రింది ఉత్తర్వులను వెలువరించింది :

ఈ రెండు అప్పీళ్లలో ఒకటి, ఎన్నికను రద్దు చేసిన ఎన్నికైన అభ్యర్థి చేసిన అప్పీల్ మరియు ఇతర అంశాలకు సంబంధించి సాక్ష్యాధారాలను హైకోర్టు అంగీకరించనందున విఫలమైన అభ్యర్థి చేసిన సంబంధిత అప్పీల్ , ఎన్నికల పిటిషన్ నం.1/1991 లో 1994 జనవరి 31న మద్రాసు హైకోర్టు ఇచ్చిన తీర్పు నుంచి ఉత్పన్నమయ్యాయి . 1991 జూన్ 15న తమిళనాడు శాసనసభకు జరిగిన ఎన్నికలలో అసెంబ్లీ నియోజకవర్గం నం. 220, చెరనమాదేవి నియోజకవర్గం నుండి అప్పీలుదారు ఎన్నికైనట్లు ప్రకటించారు . ఆయన ఎన్నికను మొదటి ప్రతివాది –విఫలమైన అభ్యర్థి సవాలు చేశారు . ప్రజాప్రాతినిధ్య చట్టం, 1951 (సంక్షిప్తంగా 'చట్టం') లోని సెక్షన్ 123 కింద ఎన్నికల్లో చేసిన అవినీతి ఆచరణ ని ఎత్తిచూపుతూ పలు ఆరోపణలు ప్రతివాది చేశారు . అప్పీలుదారు తన రిటర్న్‌లో ఎన్నికల ఖర్చు రూ.36,350గా ప్రకటించారని , అందులో అతను రిజిస్ట్రేషన్ నం. టిఎన్–72 1909 ఉన్న వాహనాన్ని ఉపయోగించినట్లు మరియు ఎన్నికల ప్రచారంలో ఆ వాహనాన్ని నడపడానికి రూ.15,875 ఖర్చు చేశారని అంగీకరించాడని హైకోర్టు గుర్తించింది .

రిజిస్ట్రేషన్ నం. టిఎన్ హెచ్ –555 ఉన్న మరో వాహనాన్ని ఉపయోగించినట్లు ఆయన తన లిఖితపూర్వక వాంగ్మూలంలో అంగీకరించారు. అందుకు చేసిన ఖర్చుకు లెక్కలు చెప్పలేదు. ఆయన ఖర్చుకు సంబంధించిన వాస్తవ లెక్కలను చూపించి ఉంటే చట్టంలోని సెక్షన్ 77 ప్రకారం నిర్దేశించిన పరిమితిని అధిగమించినట్లు రుజువయ్యేది. అందువల్ల చట్టంలోని సెక్షన్ 123(6) ప్రకారం ఆయన అవినీతి ఆచరణ కి పాల్పడినట్లు తేలింది మరియు ఆయన ఎన్నిక చెల్లదని ప్రకటించారు.

అప్పీలుదారు తరఫు సీనియర్ న్యాయవాది శ్రీ డి. డి. ఠాకూర్ వాదనలు వినిపిస్తూ, అప్పీలుదారు తన వ్యయ రిటర్నులో రిజిస్ట్రేషన్ నం. టిఎన్–72 1909 ఉన్న ఒక్క వాహనాన్ని ఉపయోగించినట్లు ప్రత్యేకంగా పేర్కొన్నారని వాదించారు. తాను మరో వాహనాన్ని ఉపయోగించినట్లు ఆయన తన లిఖితపూర్వక వాంగ్మూలంలో పేర్కొన్నారు. తన అభ్యర్థనలో, అతను ఒకటి కంటే ఎక్కువ వాహనాలను ఉపయోగించినట్లు అంగీకరించలేదు. హైకోర్టు, అందువల్ల, అప్పీలుదారు రెండు వాహనాలను ఉపయోగించారని మరియు రెండో వాహనానికి చేసిన ఖర్చును లెక్కించలేదని, నిర్ధారణకు రావడం తప్పు. వాంగ్మూలం ను మొత్తంగా అర్థం చేసుకోవాలి. అలా అర్థం చేసుకుంటే, అతను ఒకటి కంటే ఎక్కువ వాహనాలను ఉపయోగించినట్లు స్పష్టమైన అంగీకారం లేదు. అప్పీలుదారు ఒకటి కంటే ఎక్కువ వాహనాలను ఉపయోగించాడని మరియు చేసిన ఖర్చు నిర్దేశిత పరిమితి రూ.50,000 కంటే ఎక్కువగా ఉందని రుజువు చేయాల్సిన బాధ్యత ప్రతివాదిపై ఉంటుంది. అలాంటి ఆధారాలు లేకపోవడంతో, హైకోర్టు నమోదు చేసిన తీర్పు, ఆయన అవినీతి ఆచరణ కి పాల్పడ్డారని, సహేతుకమైన సందేహానికి మించి నిరూపించబడలేదు. అవినీతి ఆచరణను రుజువు చేయడానికి సంభావ్యతాధిక్యం యొక్క సిద్ధాంతం వర్తించదు. క్రిమినల్ కేసు విచారణ వలే ఈ కేసును సహేతుకమైన సందేహాలకు తావులేకుండా, అప్పీలుదారుడు అవినీతి ఆచరణకు పాల్పడ్డాడని అన్ని పరిస్థితులు నిశ్చయంగా నిర్ధారిస్తాయి అని రుజువు చేయాల్సిన భారం ఎల్లప్పుడూ ఎన్నికల పిటిషనర్ పై ఉంటుంది. ఈ కేసులో, ప్రతివాది ద్వారా అటువంటి రుజువు ఇవ్వబడ లేదు. అందువల్ల, సందేహం యొక్క ప్రయోజనాన్ని అప్పీలుదారునికి ఇవ్వాలి.

ప్రతివాది తరఫున గౌరవ సీనియర్ న్యాయవాది అయిన శ్రీ ఎస్. శివసుబ్రమణ్యం, అప్పీలుదారు దాఖలు చేసిన లిఖితపూర్వక వాంగ్మూలం తరువాత, ప్రతివాది దాఖలు చేసిన

ప్రత్యుత్తరంలో , అప్పీలుదారు రిజిస్ట్రేషన్ నం . టిఎన్ హెచ్ 555 ఉన్న వాహనాన్ని ఉపయోగించారని మరియు ఆ వాహనాన్ని ఉపయోగించడానికి రూ .19,870 ఖర్చు చేసినట్లు ప్రత్యేకంగా పేర్కొనబడిందని వాదించారు. ఈ వాహనాన్ని ఎన్నికల ప్రచారంలో ఉపయోగించినట్లు పిడబ్ల్యు-9 కూడా పేర్కొన్నారు . ఆ వాహనాన్ని ఉపయోగించలేదని వివాదాస్పదంగా లేదు. వాహనం యొక్క స్వభావాన్ని మాత్రమే క్రాస్ ఎగ్జామినేషన్ లో అడిగారు , అంటే , అది టాక్సీనా లేదా పర్యాటక వాహనమా అని . అందుకు సంబంధించిన ఖర్చను కూడా వివాదాస్పదంగా మారలేదు . అప్పీలుదారుడు సాక్షి బోను లోకి ప్రవేశించి తాను చేసిన వాస్తవ ఖర్చను వివరించే అవకాశం ఉందని కూడా ఆయన వాదించారు . అటువంటి వివరణ లేదా ఖర్చుల లెక్కలు సమర్పించకపోవడం మరియు అభ్యర్థనలో అతను అంగీకరించడం మరియు రిజిస్ట్రేషన్ నెంబరు టిఎన్హెచ్ 555 ఉన్న వాహనాన్ని ఉపయోగించినట్లు పిడబ్ల్యు-9 యొక్క సాక్ష్యం , అప్పీలుదారు రెండు వాహనాలను ఉపయోగించాడని ప్రతివాది నిరూపించాడని హైకోర్టు సరిగ్గా నిర్ధారించింది . అప్పీలుదారు ఇచ్చిన ఎటువంటి వ్యతిరేక సాక్ష్యం లేనప్పుడు , చేసిన వ్యయం నిర్దేశించిన పరిమితి కంటే ఎక్కువగా ఉందని భావించాలి. అప్పీలుదారు సాక్షి బోను లోకి ప్రవేశించి సాక్ష్యం ఇచ్చినట్లయితే , అప్పీలుదారు చేసిన వాస్తవ ఖర్చ గురించి క్రాస్ ఎగ్జామినేషన్లో పరీక్షించబడి ఉండేది. కానీ అతను ఉద్దేశపూర్వకంగా సాక్ష్యాలను దాచిపెట్టారు . ఈ చట్టం కింద జిల్లా కలెక్టర్ కు సమర్పించిన వ్యయ వాంగ్మూలంలో తాను రెండు వాహనాలను ఉపయోగించినట్లు పేర్కొనకపోవడం సంబంధిత భౌతిక వాస్తవాన్ని ఆయన దాచిపెట్టినట్లు స్పష్టంగా రుజువు చేస్తుంది. పేర్కొన్న అతని ప్రవర్తన నుండి , అప్పీలుదారు చట్టంలోని సెక్షన్ 77 కింద నిర్దేశించిన పరిమితికి మించి ఖర్చ చేసినట్లు ఊహించవచ్చు .

సంబంధిత వాదనలను దృష్టిలో ఉంచుకుని , పరిశీలన కోసం తలెత్తే ప్రశ్న ఏమిటంటే , అప్పీలుదారు చట్టంలోని సెక్షన్ 123 (6) ప్రకారం అవినీతి ఆచరణకు పాల్పడినట్లు హైకోర్టు నిర్ధారించడం చట్టంలో స్థిరంగా ఉందా ? ఈ చట్టంలోని సెక్షన్ 77 ఇలా నిర్దేశిస్తుంది:

> "ఎన్నికల్లో పాల్గొనే ప్రతి అభ్యర్థి , స్వయంగా లేదా తన ఎన్నికల ఏజెంట్ ద్వారా , తాను నామినేట్ చేయబడిన తేదీ మరియు ఫలితాల ప్రకటన తేదీ మధ్య , రెండు

తేదీలు కలిపి , తన ద్వారా లేదా తన ఎన్నికల ఏజెంట్ ద్వారా జరిగే అన్ని ఖర్చులకు సంబంధించి ప్రత్యేకమైన మరియు సరైన ఖాతాను ఉంచుకోవాలి."

సబ్ సెక్షన్ (2) కింద, ఖాతాలో సూచించిన వివరాలు ఉండాలి. సబ్ సెక్షన్ (3) కింద, పేర్కొన్న మొత్తం ఖర్చ నిర్దేశించిన మొత్తాన్ని మించరాదు. ఆమోదయోగ్యంగా, నిర్దేశిత వ్యయం రూ.50,000. సెక్షన్ 123లోని సబ్ సెక్షన్ (6) ప్రకారం, సెక్షన్ 77 ను ఉల్లంఘించి ఖర్చ చేయడం లేదా అధికారం ఇవ్వడం చట్టం యొక్క ప్రయోజనం కోసం అవినీతి ఆచరణగా పరిగణించబడుతుంది. తన వ్యయ రిటర్నలో, అప్పీలుదారు తాను రిజిస్ట్రేషన్ నం. టిఎన్–72 1909 ఉన్న ఒక వాహనాన్ని ఉపయోగించానని, ఆ వాహనాన్ని ఉపయోగించడానికి ఖర్చు రూ .15,875 అని ప్రత్యేకంగా పేర్కొన్నట్లు ఇప్పుడు అంగీకరించబడిన స్థానం. టిఎన్ హెచ్ - 555 నంబరు గల వాహనాన్ని తాను ఉపయోగించినట్లు లిఖితపూర్వక వాంగ్మూలంలో అంగీకరించాడు. ఆయన తన ఎన్నికల రిటర్న్ లో ఆ వాహనాన్ని ఉపయోగించడం గురించి కానీ, దాని ఉపయోగం కోసం చేసిన ఖర్చు గురించి కానీ పేర్కొనలేదు. ప్రతివాది ప్రత్యుత్తర అఫిడవిట్ లో ప్రత్యేకంగా పేర్కొన్న వాహనాన్ని ఉపయోగించారని మరియు దానికి ఖర్చును రూ .19,870 గా అంచనా వేశారని పేర్కొన్నారు. సాక్షి బోనులోకి ప్రవేశించి రిజిస్ట్రేషన్ నం. టిఎన్ హెచ్ 555 కలిగి ఉన్న వాహనం యొక్క వినియోగం యొక్క ప్రవేశాన్ని అంగీకరించడం పొరపాటు వల్ల జరిగిందా లేక ఈ కోర్టులో ప్రతిపాదించిన విధంగా రిజిస్ట్రేషన్ నం. టిఎన్ - 72 1909 ఉన్న వాహనానికి ప్రత్యామ్నాయం గా ఉందా అని వివరించడానికి అప్పీలుదారుకు అవకాశం లభించినప్పటికీ, అతను ఉద్దేశపూర్వకంగా తనను తాను సాక్షిగా పరీక్షించుకోలేదు లేదా దానికి సంబంధించి ఎటువంటి సాక్ష్యాలను అందించలేదు. ఈ వాహనాన్ని ఉపయోగించినట్లు పీడబ్ల్యూ-9 ప్రత్యేకంగా పేర్కొన్నారు. క్రాస్ ఎగ్జామినేషన్ లో, అతని దృష్టిని వాహనం యొక్క స్వభావం వైపు మాత్రమే ఆకర్షించారు , అది టాక్సీనా లేదా పర్యాటక వాహనమా అని. దాని వినియోగదారుని గురించి ప్రశ్నించలేదు. ఈ పరిస్థితులలో , అప్పీలుదారు రెండు వాహనాలను ఉపయోగించినట్లు నిర్ధారించబడింది. దీని నుండి, అవసరమైన నిర్ధారణ ఏమిటంటే , అతను వాహనాన్ని ఉపయోగించాడని మరియు ఆ వాహనం కోసం చేసిన ఖర్చును తన వ్యయ రిటర్నలో పేర్కొనలేదు. అందువలన అతను ఉద్దేశపూర్వకంగా వాహనాన్ని ఉపయోగించే వ్యక్తి యొక్క భౌతిక వాస్తవాన్ని మరియు దాని ఉపయోగం కోసం చేసిన ఖర్చను దాచిపెట్టాడు. ఆ వాహనం వినియోగానికి ఎంత ఖర్చ

దేశంలో నిరూపితమైన వాస్తవాలను బట్టి అంచనా వేయవచ్చు. అప్పీలుదారుడు సాక్షి బోనులోకి వెళ్లి సాక్షిగా తనను తాను పరీక్షించుకుని ఉంటే, అతని వాస్తవ మొత్తం ఖర్చును క్రాస్ ఎగ్జామినేషన్ కు గురయ్యేవాడు. అంతేకాకుండా, తన ఖాతాను సమర్పించాలని నోటీసు జారీ చేసినప్పటికీ, అతను ఉద్దేశపూర్వకంగా దాని సమర్పణను నిలిపివేశాడు. ఎన్నికల పిటిషన్ లో అభ్యర్థి వాస్తవంగా చేసిన ఖర్చుకు సంబంధించి కచ్చితమైన సాక్ష్యాధారాలతో ఎన్నికల పిటిషనర్ నిరూపించడం సమంజసం కాదు. ఈ సాక్ష్యం ఎల్లప్పుడూ ఎన్నికైన అభ్యర్థి లేదా ఇతర వ్యక్తి యొక్క ప్రత్యేక పరిజ్ఞానం మరియు కస్టడీలో ఉంటుంది. సెక్షన్ 77 ప్రకారం ఎన్నికలకు సంబంధించి చేసిన ఖర్చుకు సంబంధించి అభ్యర్థి/ఎలక్షన్ ఏజెంట్ కూడా తప్పకుండా లెక్కలు చూసుకోవాల్సి ఉంటుందని, అందుకు సంబంధించిన స్టేట్ మెంట్ ను కలెక్టర్ కు సమర్పించాల్సి ఉంటుంది. తాను సమర్పించని వ్యయ ఖాతాను సమర్పించాలని కోరుతూ అప్పీలుదారుకు నోటీసులు ప్రతివాది జారీ చేయడం వివాదాస్పదం కాదు.

ఎవిడెన్స్ చట్టంలోని సెక్షన్ 3 ప్రకారం, ఒక వాస్తవం తన ముందున్న విషయాలను పరిగణనలోకి తీసుకున్న తరువాత, అది ఉనికిలో ఉందని కోర్టు విశ్వసించినప్పుడు లేదా ఆ ప్రత్యేక కేసు పరిస్థితులను బట్టి, ఒక వివేకవంతుడు, అది ఉనికిలో ఉందనే ఊహతో వ్యవహరించునంత సంభావ్యమైనదిగా ఉన్నదని తలచినప్పుడుగానీ, అది “రుజువైనట్లు” చెప్పబడును; ఒక వాస్తవం కోర్టు తన ముందున్న విషయాలను పరిగణనలోకి తీసుకున్న తరువాత, అది ఉనికిలో లేదని విశ్వసించినప్పుడు, లేదా ఆ ప్రత్యేక కేసు పరిస్థితులను బట్టి, ఒక వివేకవంతుడు, అది ఉనికిలో లేదనే ఊహతో వ్యవహరించునంత సంభావ్యమైనదిగా ఉన్నదని తలచినప్పుడుగానీ, ఒక వాస్తవం "నిరూపించబడలేదు" అని చెప్పబడును; ఒక వాస్తవం రుజువు కానప్పుడు లేదా నిరూపించబడనప్పుడు అది "నిరూపించబడలేదు" అని చెప్పబడుతుంది. అందువల్ల, కోర్టు తన ముందున్న సాక్ష్యాలను పరిగణనలోకి తీసుకున్న తరువాత, వాస్తవం ఉనికిలో ఉందని విశ్వసించినప్పుడు లేదా ప్రస్తుతం ఉన్న కేసులోని వాస్తవాలపై అందుబాటులో ఉన్న పరిస్థితులలో, ఒక వివేకవంతుడు, అది ఉనికిలో ఉందనే ఊహతో వ్యవహరించునంత సంభావ్యమైనదిగా ఉన్నదని తలచినప్పుడుగానీ, ఆ సాక్ష్యంపై కోర్టు చర్య తీసుకోగలదనే భావనపై చర్య తీసుకోవాలి.

మహారాష్ట్ర స్టేట్ బోర్డ్ ఆఫ్ సెకండరీ అండ్ హైయర్ సెకండరీ ఎడ్యుకేషన్ v. *కె. ఎస్. గాంధీ అండ్ అదర్స్*, [1991] 2 ఎస్. సి. సి 716 748 వద్ద , పేరా 37లో ఈ కోర్టు "సాక్ష్యాలు మరియు పరిస్థితుల నుండి నిష్కర్షను ఊహాగానాల నుండి జాగ్రత్తగా వేరు చేయాలి " అని పేర్కొంది . ఒకదానికొకటి పరిస్థితులను స్వీకరించడానికి మరియు ఒకదానితో ఒకటి అనుసంధానించబడిన మొత్తంలో భాగాలను రూపొందించమని వారిని బలవంతం చేయడానికి వాటిని కొద్దిగా ఒత్తిడి చేయడంలో కూడా మనస్సు ఆనందం పొందే అవకాశం ఉంది. సమస్యలో ఉన్న వాస్తవాలను రుజువు చేయడానికి అవసరమైన నిష్కర్షలను నిర్ధారించడానికి ప్రత్యక్షంగా లేదా సందర్భోచితంగా ఆధారాలు ఉండాలి. ప్రత్యక్షంగానో, సందర్భోచితంగానో వాస్తవికమైన వాస్తవాలు ఉంటే తప్ప ఎటువంటి నిష్కర్షలు ఉండవు , అది స్థాపించదలుచుకున్న మరో వాస్తవాన్ని అంచనా వేయలేం. కొన్ని కేసులలో, ఇతర వాస్తవాలను వాస్తవంగా గమనించినట్లుగా ఆచరణాత్మకంగా ఊహించవచ్చు. ఇతర కేసులలో నిష్కర్షలు సహేతుకమైన సంభావ్యతను మించవు. మౌఖికంగా , డాక్యుమెంటరీగా లేదా పరిస్థితుల ద్వారా రుజువు చేయగల సానుకూల నిరూపితమైన వాస్తవాలు లేకపోతే , నిష్కర్ష పద్ధతి విఫలమవుతుంది మరియు మిగిలి ఉండేది కేవలం ఊహాగానాలు లేదా అనుమానాలు మాత్రమే. అందువల్ల , వివాదాస్పదమైన వాస్తవం స్థాపించబడిందని ఒక నిష్కర్షకు రావడానికి , అటువంటి నిష్కర్షని పొందగలిగే కొన్ని ప్రత్యక్ష భౌతిక వాస్తవాలు లేదా పరిస్థితులు ఉండాలి అని మేము భావిస్తున్నాము . అవసరమైన రుజువు యొక్క ప్రమాణాన్ని స్ట్రెయిట్-జాకెట్ సూత్రంలో ఉంచలేము. రుజువు యొక్క స్థాయిపై ఏ గణిత సూత్రాన్ని ఉంచలేము. ఇచ్చిన కేసులో వాస్తవాలు మరియు పరిస్థితుల నుండి సంభావ్య విలువను అంచనా వేయవచ్చు.

నిరూపితమైన వాస్తవాల నుండి ఒక నిష్కర్ష ఎంత సంభావ్యంగా ఉండాలి అంటే , నిరూపితమైన వాస్తవాల నుండి , వాస్తవాలు ఉన్నాయని కోర్టు విశ్వసిస్తే , వాస్తవం నిరూపించబడిందని నిర్ధారించాలి. ఆ వాస్తవం యొక్క రుజువు యొక్క నిష్కర్షని ఇచ్చిన వస్తుగత వాస్తవాల నుండి , ప్రత్యక్షంగా లేదా సందర్భానుసారంగా పొందవచ్చు.

ఈ పరిస్థితులలో, అతను ఆ వాహనాన్ని కూడా ఉపయోగించాడని మరియు దాని ఖర్చును అతను ఉద్దేశపూర్వకంగానే నిలిపివేశాడని అవసరమైన నిర్ధారణకు రావాలి. ఆ విషయాన్ని ఆయన తన ఖర్చుల రిటర్న్‌లో దాచిపెట్టారు . ఈ వాస్తవాలను బట్టి ఆయన

ఖాతాను సమర్పించి ఉంటే ఆ ఖర్చు చట్టం నిర్దేశించిన పరిమితికి మించి ఉండేదని హైకోర్టు సహేతుకంగా అభిప్రాయపడింది. అప్పీలుదారు చట్టంలోని సెక్షన్ 123 (6) కింద అవినీతి ఆచరణకు పాల్పడ్డాడని ఖాతాను సమర్పించడంలో లోపం నుండి ప్రతికూల నిష్కర్షకు వచ్చారు. రికార్డులో ఉన్న సాక్ష్యాల ఆధారంగా ఈ నిర్ధారణ చట్టపరమైన లోపం వల్ల దెబ్బతిన్నది అని చెప్పలేము. సెక్షన్ 123 కింద అవినీతి ఆరోపణను క్రిమినల్ విచారణలో అభియోగంతో సమానంగా పరిగణిస్తారన్నది వాస్తవం. ఎన్నికల పిటిషన్ విచారణ అనేది క్రిమినల్ కేసులో విచారణ లాంటిది మరియు అవినీతి ఆచరణను నిరూపించే భారం పిటిషనర్ పై ఉంటుంది. ఒక పౌర చర్యలో సంభావ్యతాధిక్యం యొక్క సిద్ధాంతం అవినీతి ఆచరణ రుజువు కోసం విస్తరించబడదు. క్రిమినల్ విచారణ వలె, నిందితులు ఎల్లప్పుడూ మౌనంగా ఉండలేడు. క్రిమినల్ విచారణలో నిందితుడు ఎటువంటి డిఫెన్స్ సాక్ష్యాన్ని చూపించాల్సిన అవసరం లేదు. అది ఇచ్చికం. క్రిమినల్ కేసులో అభియోగ నిరూపణ భారం ఎప్పుడూ ప్రాసిక్యూషన్ పైనే ఉంటుంది. సహేతుకమైన సందేహాలకు తావులేకుండా నిందితుడి నేరాన్ని ప్రాసిక్యూషన్ రుజువు చేయాలి. కానీ ఎన్నికల పిటిషన్ లో ఎన్నికల పిటిషనర్ ఎన్నికైన అభ్యర్థి అవినీతి ఆచరణకు పాల్పడినట్లు రుజువు చేసే సాక్ష్యాధారాలను సమర్పించినప్పుడు, సాక్ష్యాన్ని ఖండించాల్సిన బాధ్యత ఎన్నికైన అభ్యర్థి పై భారం మారుతుంది. ఎన్నికైన అభ్యర్థి పై ఎన్నికల పిటిషనర్ ఆరోపించిన విధంగా అవినీతి ఆచరణను రుజువు చేశారా లేదా అనేది కోర్టు పరిగణనలోకి తీసుకోవాలి. ఇంతకు ముందు నమోదైన అంశాల దృష్ట్యా అప్పీలుదారుడు చట్టంలోని సెక్షన్ 123 (6) ప్రకారం అవినీతి ఆచరణకు పాల్పడినట్లు ప్రతివాది నిర్ధారించారని నిర్ధారణకు రావాలి, తద్వారా అప్పీలుదారుని ఎన్నిక ఫలితాన్ని చెల్లనిదిగా ప్రకటించడం అనేది జోక్యం అవసరమయ్యే చట్టపరమైన లోపం వల్ల దెబ్బతినలేదు.

అప్పీల్ కొట్టివేయబడుతుంది. ప్రతివాది – విఫలమైన అభ్యర్థి దాఖలు చేసిన అనుబంధ అప్పీలు మరింత ముందుకు తీసుకెళ్లకూడదని ఎంచుకున్నందున కొట్టివేయబడుతుంది.

అప్పీల్ కొట్టివేయబడింది.